

Kultusministeriet at have med disse Skoler at gøre, det har ikke Tilsynsmænd, som kunne sendes ud for at se, om det hele er i Orden. Hvis Kultusministeriet skulde tage saadanne Skoler under sig, maatte det ogsaa udrustes med særlige Folk til at varetage disse Fags Interesser og have Tilsyn med dem. Og da Rigsdagen har lagt denne Undervisning under Landbrugministeriet ved den Lov, som blev vedtagen i Fjor, idet saadanne Kurser, som omfatte Husholdning, ere lagte derunder, har jeg ment, at man maa henvende sig der med Ønsket om Statsstøtte til Husholdningsskoler. Jeg tror ogsaa, det er rigtigt at gaa den Vej. Imidlertid er der absolut ikke nogen Strid mellem Ministrene om den Ting, for Ministrene have slet ikke forhandlet om disse Sager. Jeg har i det hele taget ikke haft Forhandling med nogen, ud over de Bemærkninger, jeg har vekslet med Udvalget.

Den ærede Ordfører havde hellere set, at jeg havde givet 500 Kr. til Forfatteren Egeberg end til Professor Hornemann. Ja, dertil skal jeg blot sige, at de to have jo helt forskellige Felter at virke paa. Professor Hornemann er en dygtig og berømt Musiker, som har skrevet en af vore bedste Operaer foruden mange andre Ting, og Understøttelsen til ham synes altsaa vel begrundet. At Udvalget har særlig Lyst til at give Egeberg den Understøttelse, skal jeg ikke sige noget til, men det er jo en Aftale mellem Rigsdagens Ting, at ingen kan staa mere end tre Aar paa en treaarig Understøttelse; saa skal Understøttelsen enten sættes fast eller gaa ud. Denne Aftale har jeg holdt mig efterrettelig, og da Egeberg sidder med et Embede, har jeg ikke ment, at der var Grund til at sætte ham ind paa de livsvarige Understøttelser. Jeg tror, at Folketinget og Landstinget i Grunden snarere kunde have haft Ret til at gøre mig Bebrejdelser, om jeg havde stillet Forslag i saa Henseende.

Ændringsforslag Nr. 87, om en Understøttelse paa 800 Kr. til en Fortegnelse over Indholdet af Danmarks Tidsskrifter, har Udvalget ikke kunnet tiltræde, og jeg kan altsaa forudse dette Forslags Skæbne. Jeg tror imidlertid, at der havde været noget Motiv til at gøre dette Forsøg; thi de mange Tidsskrifter, vi have, indeholde efterhaanden Artikler om saa interessante Emner og af saa rigt Indhold, at man mange Gange kunde have Lyst til at lede dem op, og naar man saa har en hel Række Aargange af forskellige Tidsskrifter,

er det meget vanskeligt at vide, hvor man skal søge. Derfor kunde der være nogen Grund til forsøgsvis at faa udarbejdet en saadan Fortegnelse og se, hvad Nytte man kunde have af den, og Forslaget gaar da ud paa at bevilge 800 Kr. til en saadan 5-aarig Fortegnelse. Nu har Udvalget ment, at det ikke var nogen Nytte til, og at det maatte man gaa imod, og jeg kan da tænke mig, at Udvalget ogsaa nok faar Medhold for denne Mening her i Tinget.

Angaaende Nr. 88, om den juridiske Docent, skal jeg ikke udtale mange Ord, thi Resultatet er jo, at Udvalget og jeg ere enige om at beholde ham endnu eet Aar og saa se Tiden an, hvordan det gaar. Men den ærede Ordfører udtalte en stærk Dadel over Professor Bentzen, fordi han har taget imod Formandskabet for Overskyldraadet. Hertil skal jeg dog sige, at denne Dadel er noget for stærk, den har han ikke fortjent. Professor Bentzen henvendte sig nemlig til mig i Anledning af, at Finansministeren ønskede ham til Formand for Overskyldraadet, og bad om min Tilladelse, og da Finansministeren havde henvendt sig til mig og sagt, at han meget ønskede at faa en særlig dygtig Mand paa den Plads, nu da den ny Skat skulde indføres, og lagde saa megen Vægt paa netop at faa Professor Bentzen, fordi han ansaa ham for særlig dygtig til denne Post, gav jeg Professor Bentzen Tilladelse til at tage imod denne Plads, saa jeg synes, der ikke med Grund kan rettes nogen Anke mod Professor Bentzen. Skal der rettes Anke mod nogen, maa det være mod mig, men jeg er jo lige saa vel som Finansministeren interesseret i, at disse Love føres igennem saa godt som muligt — og det tror jeg, alle ere interesserede i — og jeg tror, man gør rettest i at skaffe saa dygtige Folk paa disse Poster som overhovedet muligt. Det er Grunden til, at jeg for mit Vedkommende har sagt ja til, at han maatte overtage Pladsen. Imidlertid ere de første Aaringer de vanskeligste; efterhaanden som Skatten bliver indarbejdet, vil det heller ikke tage saa megen Tid for ham at udføre dette Hverv.

Forholdene ved det hygiejniske Laboratorium omtales ogsaa af den ærede Ordfører. Jeg skal straks sige, at det havde været min Hensigt at stille Forslag om at forbedre Forholdene der, og naar jeg ikke har gjort det i Aar, er det fordi jeg gik ud fra, at naar jeg kom med Forslag om betydelige Bevillinger til det lægevidenskabelige Fakultet, for at Assi-